

intet betyder for Statskassen i Form af Penge; saa det vil vi ikke høre meget for. Og jeg for mit Vedkommende skal yde al den Støtte, jeg kan her i Rigsdagen til, at den Beskyttelse, man har i Forbudet mod Margarinefarvningen, maa blive hævet. Jeg skal gøre alt, hvad jeg kan, derfor, fordi jeg er af den Mening, at hvis det danske Smørs Renommé ikke betyder mere i Udlandet, end at det kan skades ved Margarinefarvningen, saa tror jeg ikke, det spiller nogen Rolle.

Det ærede Medlem Hr. Stauning siger, at naar Socialdemokraterne vil regulere nu, maa de ogsaa senere hjælpe andre Erhverv, hvis saadant skulde blive nødvendigt. Hvis det ærede Medlem dermed ogsaa tænker paa Landbruget — og det maa man jo mene, thi det ærede Medlem Hr. Borgbjerg stod her forleden Dag og udviklede, at nu var Socialdemokratiet blevet et Folkeparti —, vil jeg sige, at hvis Socialdemokraterne skal blive troet paa dette Ord, saa skal der Handling til. Det er ikke nok, at man siger det her fra denne Plads, der maa Handling til og andre Handlinger end dem, man har vist indtil Dato. Hvis det er det ærede Medlem Hr. Staunings Mening at ville hjælpe Landbruget, vil jeg dertil svare, at det er jo noget, han slet ikke kan. Der er ikke Tale om, at Staten kan betale Landbruget 1-Kr. ekstra for Smørret, hvis Landbruget kommer i Nød. Man taler saa stærkt om Prisregulering, det skal være saa godt. Ja, man kan tage fra den ene og give til den anden, saa længe den ene har noget at tage af, men i det Øjeblik vi ikke kan udføre og faa Udførselsoverskud, faa Penge ind fra Udlandet, bliver der ikke noget at prisregulere med, saa den Slags Udtalelser er intet værd.

Om de Tilskud, Landbruget faar, vil jeg gerne sige, at jeg for mit Vedkommende kunde godt være med til at borttage nogle af disse Tilskud. F. Eks. kunde efter min Mening de direkte Tilskud til Hingste og Tyre undværes nu, hvorimod jeg ikke tror, at man uden Skade i Øjeblikket kunde tage andre Tilskud til Husdyrbruget, f. Eks. til Dyrskuer, eller til Planteavlens bort. Men vi kunde tage en Del deraf, og jeg spørger da dem, som taler mere i Industriens Interesse, men samtidig taler om Sparsommelighed: Vil I foreslaa lignende Besparelser med Hensyn til de Tilskud, der gaar til den

Side? Det er jo paa den Maade, vi virkelig skal opnaa Besparelser.

Naar vi fra Landbrugets Side hævder, at Frihandelsprincippet maa gennemføres, er det ikke blot, fordi vi er Landmænd, men fordi vi tror, det tjener det danske Samfund som Helhed bedst. Og naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg her taler om, at Socialdemokratiet fremdeles holder Frihandelsprincippet højt, da vil jeg sige, at det er vanskeligt for ikke at sige umuligt at rime det sammen med Importregulering, for Importregulering virker jo som en Beskyttelse og kan ikke virke paa anden Maade, hvis den overhovedet virker. Det ærede Medlem talte om Landbrugets Bolschevikker og Landmandspartiet — saa snart man vil forsøge at tale Landbrugets Sag, saa hører man til Landmandspartiet, og det regnes for Landbrugets Bolschevikker. Jeg for mit Vedkommende hører ikke og kan ikke høre til Landmandspartiet, og det kan mit Parti ikke gøre, fordi Landmandspartiet, hvis det traadte ud i Livet som politisk Parti, saadan som det virker i Øjeblikket, vilde være et Klasseparti, og paa den Maade kunde det aldrig blive et førende Parti. Venstre kan kun som et Folkeparti bevare Førerevnen i sig, og derfor maa jeg saa stærkt, som jeg kan, fra raade, at der dannes saadanne Separatpartier, hvad enten det er indenfor den ene eller indenfor den anden Retning. Det vil kun skade det, man ønsker at fremme. Jeg for mit Vedkommende kan aldrig være med til at drive Agrarpolitik, men jeg vil hævde Landbrugets Ret ved Siden af de andre Erhverv.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til forskellige ærede Medlemmer angaaende deres Udtalelser om Aldersrenteloven. Det forekommer mig, at de begaar Synd mod denne Lov og mod dens Virkninger ved at udtale sig paa denne stærkt agitatoriske Maade, som det er sket her, og det gør mig egentlig ondt, at dette sker, efter det om jeg saa maa sige fornuftige Samarbejde, vi havde ved Lovens Gennemførelse. Skønt man var uenig om visse Enkeltheder, saa var man dog enig i Hovedsagen, og naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, Hr. L. Rasmussen, siger agitatorisk: „360 Kr. aarlig til en gammel Kone paa 60 Aar, det er det, der er naaet